

Du veit, ho som alltid har vært på Skeistua

I juni 1994 ble Elin Blikken spurt om ho kunne ta med seg vaffeloppskrifta og komme oppover. Det gjorde ho. Dermed ble det jobb på Skeistua i 27 år.

Av Åse Kari Gravråk

På den tida hadde Skeistua kun vært i bruk under OL på Lillehammer i 1994. Nå ville Åge Bakken som drev Skei Appartement åpne kafé i det gamle seterhuset. Det var en god idé. Så snart Elin var på plass og lukten av vafler spredde seg utenfor tømmerveggene tok det ikke lang tid før "vaffel og kaffestuggua" ble fylt opp av sultne og kaffetørste fjellturister.

Trafikken økte på

– Vi serverte kaffe og vafler, rømmegraut og spekemat, forteller Elin (67). – Menyen ble utvida etter at det kom kjøkkenet nede i resepsjonen. Da kunne vi kokke der og ta med mat opp i kaféen. Tapas og flere retter. Trafikken økte på og stemningen var god. Elin turnerte vaffelsteking, grauttallerkener, gjester og halvlitere på strak arm, år etter år. Etter hvert kom den etterlengta uteplassen, noe som letta på trykket inne i kaféen. Spesielt i påsken og på sommerstid er det fullt av folk som nyter mat og drikke i solveggen.

En av gjengen

Elin har servert, hilst på og prata med skuespillere, politikere, kongelige og andre celebriteter. Dronning Sonja har vært inne på kjøkkenet og prata med henne, Jonas og Jens er stadig på skisamlinger. De to tar seg alltid tid til å prate med Elin. Ho har liksom blitt en av gjengen. De kommer som regel inn på kjøkkenet til henne. "Vi må ta bilde" sier Stoltenberg hver gang, "for å se hvor grå vi har blitt de siste årene". Støre stikker gjerne hodet innom kjøkkendøra ellers også hvis han tilfeldigvis er på ei hytte i nærheten. Da er det kun for å si hei og sjekke at hun er på plass.

Akustikken

Tellefsen har deltatt på skisamlinger, sprek som han er, og etter en middag skulle han spille fele. Tidligere på dagen mens han øvde inne på Skeistua uttrykte han sin bekymring til Elin om dårlig akustikk i lokalet. Da lo Elin godt og svarte at det var neppe noe å bry seg om. Hun mente at ingen i den forsamlingen ville tenke på akustikken. Tellefsen var i tvil men stolte på henne. Det ble til at han spilte, skisamlingen klappet og ingen klaget på akustikken.

– Det er veldig hyggelig folk altså, sier Elin. – Alle sammen. Det er jo enkelte innimellom som er veldig spesielle, hehe, men det egner seg kanskje ikke på trykk.

Overgangen

Så kom koronaen og Skeistua ble stengt. Da hun endelig kom tilbake på jobb varte det ikke lenge før gamle astmaplager ble vekket til live og hun måtte sykmeldes.

– Da merket jeg hvor mye jeg savna jobben og alle folkene, men jeg måtte tenke på helsa mi. Dermed ble det sykmelding frem til jeg pensjonerte meg.

Pensjonisttilværelsen

Elin bor i Svingvold, har hus og hage og nok å drive med. Rett som det er reiser hun og mannen Oddgeir på tur med campingvogna. Det har de gjort i alle år. Stavern og Helgeroa ble ofte besøkt mens ungene var små, av og til ble det Sverigetur.

– Nå reiser vi ofte på dansefestivaler. Da er vi en gjeng som drar sammen, alle med hver sin vogn. Det hender vi tar en dans på kjøkkengulvet også, absolutt! Da kan det være Smokie, Creedence eller dansebandmusikk som strømmer ut fra radioen. – Jeg hørte Smokie på Gausdalfestivalen for et par år siden.

Jeg fikk ikke med meg årets festival, men du vet, jeg hører musikken helt ned på verandaen i Svingvold.

Glad i folk

Arbeidslivet på Skeistua er historie for Elin. Men ho er fortsatt i farta hjemme og borte, på kjøkkengulvet og på dansefestivaler. Til og med på SAAB-treff kan du treffe Elin Blikken. Eller på Matkroken der hun har begynt å ta noen vakter i ny og ne. Det må skje litt rundt denne dama, da trives ho nemlig aller best. Som hun selv sier:

– Jeg er så glad i folk vettu!

Foto: Skeistua